तत् कस्मै दीयते क्व एषा मया नृपतये सुता,
को ऽस्याः समः स्याद् इति मे देवि चिन्ता गरीयसी । 27
तच् छ्रुत्वा सा विहस्य एवं बभाषे कनकप्रभा,
त्वम् एवम् आत्थ, कन्या तु न इहत्य उद्वाहम् एव सा । 28
अद्य एव नर्मणा सा हि कृतकृत्रिमपुत्रिका,
वत्से कदा विवाहं ते द्रक्ष्यामि इत्य उदिता मया । 29
सा तच् छ्रुत्वा एव साक्षेपम् एवं मां प्रत्यवोचत,
मा मा एवम् अम्ब, दातव्या न एव कस्मैचिद् अप्य् अहं । 30
मद्वियोगो न च आदिष्टः, कन्या एव अस्मि सुशोभना,
अन्यथा मां मृतां विद्धि, किंचिद् अस्त्य् अत्र कारणं । 31
एवं तया उक्ता त्वत्पार्श्वं राजन् विप्रा अहम् आगता,
तन् निषिद्धविवाहायाः का वरस्य विचारणा । 32
इति राज्ञीमुखाच् छ्रुत्वा समुद्भ्रान्तः स भूपतिः
कन्यकान्तःपुरं गत्वा ताम् अवादीत् तदा सुतां । 33
प्रार्थयन्ते ऽपि तपसा यं सुरासुरकन्यकाः,
भर्तृलाभः कथं वत्से स निषिद्धः किल त्वया । 34
एतत् पितुर् वचः श्रुत्वा भूतलन्यस्तलोचना
तदा कनकरेखा सा निजगाद नृपात्मजा । 35
तात न एव ईप्सितस् तावद् विवाहो मम साम्प्रतं,
तत् तातस्य अपि किं तेन कार्यं, कस्य च अत्र वो ग्रहः । 36

Digitized by Google